

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/113/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010532
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6715010532.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného V. O., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 18. 09. 2020 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný V. O.G., nar. XX. XX. XXXX vo R., trvale bytom R., U.Á. XXXX/X,

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 24. 02. 2015 v čase o 11.35 h v uzavretej obci R., na Ul. M., okres Zvolen viedol osobné motorové vozidlo zn. Mitsubishi Pajero ev. č. R. XXXCU, pri čom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky odboru poriadkovej polície KR PZ Banská Bystrica a tak konal hoci mu bol rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen číslo ORPZ-ZV-OD12-245/2014-S zo dňa 17. 06. 2014 právoplatným dňa 25. 09. 2014 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu - 12 mesiacov, pričom zákaz činnosti viesť motorové vozidlo sa počíta od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku a rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru Okresného dopravného inšpektorátu Zvolen číslo ORPZ-ZV-OD12-252/2014-S zo dňa 30. 12. 2014 právoplatným dňa 20. 01. 2015 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu - 12 mesiacov, pričom zákaz činnosti viesť motorové vozidlo sa počíta od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o priestupku,

teda

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu,

čím spáchal

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 3.000,- (tritisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu ukladá náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné opatrenie - ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 04. 08. 2015 na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv/125/15/6611 obžalobu na V. O. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Obžalovaný V. O. sa na hlavné pojednávanie dňa 09. 05. 2018 napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania nedostavil, súd preto v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, a to aj s poukazom na závery znaleckého posudku MUDr. Tibora Ďuriana č. 4/2018, v zmysle ktorých obžalovaný v danom čase nebol schopný účasti na hlavnom pojednávaní. Súd preto vykonal hlavné pojednávanie len v prítomnosti obhajcu obžalovaného.

Podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola vzhľadom na neprítomnosť obžalovaného na hlavnom pojednávaní prečítané zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, v procesnom postavení obvineného, v rámci ktorých po zákonom poučení uviedol, že využíva svoje právo v zmysle § 34 Trestného poriadku a odmietol vypovedať. V rámci výsluchu zadržaného podozrivého po zákonných poučeniach vypovedal, že dňa 24. 02. 2015 v čase 11:35 h viedol motorové vozidlo Mitsubishi ev. č. R.-XXXXU v smere od U. z miesta trvalého bydliska smerom do nemocnice vo R., išiel na pohotovosť, nakoľko doma zvracal a tŕpla mu ľavá ruka a mal pocit na odpadnutie. Tie problémy má od času dopravnej nehody, ktorú mal 11. 09. 2014. Keď začal pociťovať tie problémy, tak sa zľakol, nakoľko bol upozornený svojím lekárom O.. H., že by mohol mať problémy typu upadnutia do bezvedomia alebo ochrnutia, takže aj napriek tomu sadol do vozidla. Pokúšal sa volať sanitku zo svojho telefónneho čísla XXXX/XXX-XXX, ale bolo obsadené. V čase, keď sadol do auta v úmysle urýchlene sa dostať na pohotovosť, bol v šoku z toho, že by sa jeho stav mohol zhoršiť, takže si neuvedomoval vážnosť svojho konania. Až s odstupom času si uvedomil, že porušil zákon, mrzí ho to, ale musel tak konať, nakoľko mal vážnu obavu o svoje zdravie. Ďalej uviedol, že vie, že existujú telefónne linky 112 alebo 155, ale nevedel, ktoré číslo komu konkrétne patrí, takže ich nevolal. Bol vystrašený, že by sa jeho zdravotný stav mohol zhoršiť a mohli by nastať zhoršené následky, nakoľko mal zlomenú chrbticu. Podľa neho je skúsený šofér a vedel odhadnúť v čase, kedy nastúpil do auta, či bol spôsobilý jazdy, alebo nie, keby už mal pocit na odpadnutie, alebo pocit závratu, tak by do auta nesadol. Mal len také prejavy, že doma zvracal a pociťoval trpnutie ľavej ruky. Jeho konanie ho mrzí, ale nikomu nechcel svojim konaním ublížiť, ale pomôcť len sám sebe. Po zadržaní políciou spolupracoval a po predvedení na oddelenie žiadal lekársku starostlivosť, ktorá mu bol a umožnená a privolaná, nakoľko už po zadržaní začal pociťovať vážnejšie zdravotné komplikácie. Na záver opäť uviedol, že ho celá záležitosť mrzí a ľutuje svoje protiprávne konanie. Konal v šoku a podľa jeho uváženia konal v krajnej núdzi, čo vyhodnotil v strachu o svoje zdravie a život.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok M. S., ktorý po zákonom poučení uviedol, že obžalovaný bol zastavený pri nákladnej železničnej stanici pri Zvolene, zrejme na ulici M.. Lustráciou cez operačného dôstojníka zistili, že mal uložený zákaz vedenia motorových vozidiel. Následne bol poučený, že nemal šoférovať, a bol predvedený na OO PZ vo R.. Bola s ním spísaná potrebná administratíva a následne bol prepustený. Počas spisovania administratívy uviedol, že mu prišlo náhle zle, a že chcel zavolať RZP. To mu bolo umožnené, RZP-čka bola privolaná, so záverom, že nebola nutná jeho hospitalizácia, potom ďalej pokračovali v spisovaní administratívy.

Na doplňujúce otázky ďalej uviedol, že pred spisovaním administratívy sa obžalovaný nestražoval na zdravotné problémy, až keď bol predvádzaný do predvádzacej miestnosti, tak v tej miestnosti uviedol, že má nejaké zdravotné problémy. Dovtedy nič o zdravotných problémoch neuvádzal, aj keď sa ho na to vyslovene pýtali. Ani oni si na ňom nevšimli žiadne zdravotné problémy, vystupoval úplne normálne. Obžalovaný im ako dôvod vedenia motorového vozidla uviedol, že už mal krátko pred cieľom, keď ho zadržali, asi uvádzal, že išiel niekde ku priateľke. Nevedel už presne uviesť, či im obžalovaný pri zadržaní sám uviedol, že mal zadržaný vodičský preukaz, oni sú ale napriek tvrdeniam zadržaného povinní zistiť cez lustráciu, či má niekto zadržaný vodičský preukaz. Administratívu spisoval on s kolegom, a asi aj poverený príslušník ODI, spisovali správu o výsledku objasňovania priestupku, úradný záznam a zápisnicu podľa § 85 Trestného poriadku, ale to si už nebol úplne istý, a ešte sa tlačili výsledky dychových skúšok. Nevedel uviesť, kto obžalovanému vzniesol obvinenie, ale zrejme mu bolo vznesené v ten deň, keď bol zadržaný. Úradný záznam sa spisoval počas toho, keď bol obžalovaný na OO PZ, písal sa pred jeho výsluchom ako zadržaného podozrivého, pričom on nerobil výsluch obvineného. Z Jesenského ulice sa presunuli na OO PZ tak, že išli v aute on, kolega svedok F. a obžalovaný, jeho auto ostalo na M. ulici.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok F. F., ktorý po zákonom poučení vypovedal, zo skutku si pamätal na to, že zastavili auto pri nákladnej stanici, kde je taký malý kruhový objazd, následne lustráciou cez operačného dôstojníka zistili, že osoba mala uložený zákaz činnosti, následne bol predvedený na OO PZ. Tam mu prišlo zle, volala sa RZP, oni spísali papiere a následne odišli z oddelenia, tým to pre nich skončilo.

Na doplňujúce otázky svedok uviedol, že obžalovaný sa pri kontrole nestražoval na žiadne zdravotné problémy, ani si na ňom žiadne také problémy nevšimol. Na zdravotné problémy sa začal sťažovať na obvodnom oddelení, asi keď bol v predvádzacej miestnosti, tam sa volala RZP. Už si nepamätal, či obžalovaného následne predvádzali na ODI, alebo nie, pretože niektoré osoby na ODI predvádzali oni, a pre niektoré osoby prišli z ODI na OO PZ. Nepamätal si už na to, aké presne zdravotné komplikácie to mali byť, oni spisovali dokumenty v jednej miestnosti, a volali RZP. Nepamätal si už, čo presne spisoval on, oni sú vždy dvaja a rozdeľia si to, sedia vedľa seba na počítačoch a spisujú. Nepamätal si už ani na to, ako dlho vtedy zotrval obžalovaný na OO PZ, keďže obdobné prípady majú denne, preto sa mu to mieša.

Svedkyňa O.. Z. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že podľa jej názoru sa nemôže vyjadrovať ku zdravotnému stavu obžalovaného, pokiaľ nebude zbavená mlčanlivosti. Ku skutku uviedla, že si to už poriadne ani nepamätá, ale v spise je nejaký záznam, ktorý vypisovali, a čo je v ňom napísané, je fakt, nemohla k tomu nič iné povedať.

Podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátorky prečítaná zápisnica o výsluchu svedkyne z prípravného konania, v rámci ktorého po zákonom poučení uviedla, že dňa 24. 02. 2015 vykonávala službu na RLP vo R., v čase asi o 12:55 h prijala výzvu KOS na výjazd k pacientovi V. O., ktorý bol v tom čase zadržaný na OO PZ R.. Dôvodom výjazdu bol pocit pacienta na odpadnutie. Po príchode pacient uvádzal dlhodobejšie tŕpnutie ľavej ruky (niekoľko dní), v daný deň mu bolo aj na odpadnutie, ale v čase vyšetrenia mu bolo lepšie. Jeho ťažkosti vyplývali z úrazu krčnej chrbtice, ktorý sa mu stal podľa jeho vyjadrenia v septembri 2014, išlo o chronické ťažkosti v trvaní dvoch mesiacov. Vyšetrením zistila, že pacient aktuálne nevyžadoval transport do zdravotníckeho zariadenia, ani hospitalizáciu, a nebol v ohrození života. Vzhľadom na nutnosť vypočutia políciou mu neboli podané nijaké lieky, ktoré by mohli ovplyvniť jeho pozornosť a schopnosť rozhodovania. Záver vyšetrenia bol, že jeho ťažkosti vyplývali z úrazu krčnej chrbtice, ktorý sa stal cca polroka predtým.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok č. 82/2018, 63/2018 MUDr. Renáty Lóškovej, zo záverov ktorého v podstate vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel, a ani netrpí duševným ochorením v pravom zmysle slova, znalkyňa konštatovala abnormne štruktúrovanú osobnosť s prevažujúcimi rysmi emočnej nestálosti a disociality, ktorá je z forenzného hľadiska považovaná za poruchu trvalú, ďalej závislosť od viacerých návykových látok - analgetiká, benzodiazepíny, symptomatický abúzus alkoholu, patologické hráčstvo a depresívnu poruchu, t. č. v remisii. Obžalovaný v čase spáchania skutku vedel a mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie mohol ovládať, jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli zachované. Obžalovaný je schopný chápať zmysel trestného konania. Pobyť obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný, ale vzhľadom na diagnostické závery znalkyňa navrhla uložiť obžalovanému ochranné protitoxikomaničné

liečenie ambulantnou formou. Obžalovaný vzhľadom na jeho aktuálny zdravotný stav je schopný zúčastniť sa hlavného pojednávania.

Podľa § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozhodnutie o priestupku (č.l. 21 - 27), správa o výsledku objasňovania (č.l. 28), správa o povesti (č.l. 29), evidenčná karta vodiča (č.l. 30 - 39), evidenčná karta vozidla (č.l. 40), záznam o zhodnotení zdravotného stavu osoby (č.l. 41), potvrdenie o dočasnej PN (č.l. 42 - 43), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 44), rozhodnutie o priestupku (č.l. 58 - 61), rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/22/2013 (č.l. 62 - 63), uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/91/2013 (č.l. 64 - 66), fotokópia PN obžalovaného (č.l. 200), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 305 - 306).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Z dokazovania vyplynulo, čo nebolo ani sporné, že obžalovaný dňa 24. 02. 2015 viedol motorové vozidlo, a to napriek dvom uloženým zákazom činnosti v rámci priestupkového konania. Ani obžalovaný túto skutočnosť nenamietal, avšak jeho obhajoba bola v tom, že vozidlo viedol v krajnej núdzi, a to kvôli jeho zhoršujúcemu sa zdravotnému stavu, keď v ten deň doma zvracal a začala mu ťpnuť ľavá ruka. Podľa názoru súdu však konanie obžalovaného nenaplnilo znaky krajnej núdze v zmysle § 24 ods. 1 Trestného zákona, pretože práve s poukazom na § 24 ods. 2 Trestného zákona bolo možné nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému týmto zákonom za daných okolností odvrátiť inak, hlavne s poukazom na to, že vzhľadom na deklarovaný zdravotný stav obžalovaným mohol tento reálne ohroziť ďalších účastníkov cestnej premávky, a teda mohol si privolať RZP z telefónneho čísla 112 alebo 155, alebo si privolať taxi a tak sa previezť do nemocnice na prípadné ošetrenie. Tiež je potrebné konštatovať, že podľa výpovedí svedkov S. a F., príslušníkov polície, ktorí obžalovaného zadržali, sa im na zdravotné problémy začal sťažovať až v predvážzacej miestnosti na OO PZ, pričom po zastavení vozidla im najprv uvádzal, že išiel za priateľkou. Súd nezistil žiadnu okolnosť, z ktorej by vyplynulo, že svedkovia by vypovedali účelne, keďže obžalovaného dovtedy nepoznali. Po takto zistenom skutkovom a právnom stave súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby, aj so zachovaním právnej kvalifikácie skutku.

Podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Obžalovaný V. O. H. svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností na poľahčujúcimi musel súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak v prejednávanej príhode predstavuje 8 mesiacov až 2 roky.

Zo správ na obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti 6 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/22/2013 zo dňa 30. 04. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/91/2013 zo dňa 03. 10. 2013 uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov, do 03. 10. 2018. Z uvedeného je potom zrejmé, že prejednávanej trestného činu sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému peňažný trest vo výmere 3.000,- Eur. V prípade ukladania trestu odňatia slobody by súd vzhľadom na § 49 ods. 2 Trestného zákona nemohol rozhodnúť o podmienenečnom odklade jeho výkonu, keďže prejednaný trestný čin obžalovaný spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia. Súd taktiež poukazuje na to, že od spáchania skutku uplynulo viac ako 5 rokov, a teda ukladanie nepodmieneného trestu odňatia slobody po takej dobe by bolo v rozpore so zásadami pre ukladanie trestov, navyše aj za situácie, kedy síce trestné konanie nebolo možné ukončiť v primeranej lehote z dôvodov na strane obžalovaného (opakované žiadosti o odročenie z dôvodu zdravotného stavu), avšak vždy obžalovaný neúčast' na hlavnom pojednávaní preukázal relevantným lekárskeým potvrdením, o ktorom nemal súd dôvod pochybovať. Preto aj bolo nariadené opakované znalecké dokazovanie na ustálenie toho, či je obžalovaný schopný účasti na hlavnom pojednávaní. Takto uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Takýto trest zároveň postihuje len obžalovaného. Pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu potom súd v zmysle zákona uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin v súvislosti s výkonom činnosti, na ktorú sa v čase spáchania skutku vzťahoval uložený zákaz takejto činnosti, súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 rokov.

V zmysle záverov znaleckého posudku MUDr. Renáty Lóškovej súd obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré sa vykoná ambulantnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.